

mohla vládnuť v úplnom klude, musí globalizáciou vykorisťovania prevádzať nekonečné drobenie pracujúcich podľa ich „prírodzenej identity“. Robotnícka trieda sa stane internacionalistickou tým viac, čím hlbšie pochopí, že základné ekonomické a politické záujmy všetkých pracujúcich na svete sú rovnaké a že jedine socialistická revolúcia môže skončiť s mzdovým otroctvom. **Ludo Martens – PTB – Brusel**

Jak by vypadala Zem bez lidí?

Kdyby ze dne na den zmizelo lidstvo z planety, za jak dlouho by zmizely všechny stopy naší civilizace? My lidé škodíme Zemi jako žádný jiný tvor. Jak dlouho by se příroda vzpamatovávala, kdyby lidé náhle zmizeli? Nad tím se zamýšleli vědci různých oborů v New Scientist. Lidé jsou vládci Země. Města, pole a pastviny pohltily více než třetinu půdy na zemském povrchu, necháváme za sebou vykácené lesy, zorané stepi, vysušené mokřady, přehrazené řeky. Zavlékáme křížem krázem zeměkouli dosud čími zvířata i rostliny, jiné druhy kvůli nám vymírají. To vše korunujeme miliardami tun jaderného a chemického odpadu, zplodina a plynů, které ukládáme do země, vypouštíme do řek a do atmosféry. Kdyby mohli, ostatní živi tvorové by určitě hlasovali pro to, abychom my, lidé, z planety zmizeli. Představme si to. Že by všech 6,5 miliardy lidí ze dne na den opustilo Zemi a zmizelo beze stopy, třeba do obřího nápravného zařízení v jiné galaxii. Jak dlouho by trvalo, než by zmizely veškeré stopy lidské civilizace? Nebo jsou některé zásahy nezvratné? Nad tím se zamyslela řada vědců, které oslovil vědecký časopis New Scientist.

Zeměkoule zhasne

Podle některých odhadů je světelné znečištění 85 procent oblohy nad zemí Evropské unie, 62 procent v USA a nad Japonskem září 98,5 procenta nočního nebe. Čtyřicet, možná osmačtyřicet hodin by trvalo, než by nastal velký black out způsobený nedostatkem paliva v elektrárnách, odhaduje v New Scientist Gordon Masterton, předseda Britského stavebního ústavu v Londýně. Větrné elektrárny a solární panely by ještě nějakou dobu automaticky udržovaly osvětlení, ale po výpadku distribuční sítě by i tyto zdroje energie, stejně jako vodní čerpadla, čističky odpadních vod a další zařízení lidské společnosti, umlkly - nejpozději za několik týdnů či měsíců. Moderní stavby jsou dnes projektovány podle New Scientist na 60 let, mosty mají předpokládanou životnost 120 let a přehrad 250 let - ale za předpokladu, že je někdo udržuje, čistí, zpevňuje praskliny a opravuje. Bez toho se budou stavby všeho druhu rozpadat daleko rychleji.

Město duchů

Zvláštní, dramatickou kapitolu představuje několik set jaderných elektráren. Co by se stalo, kdyby zmizel člověk? Jaderný odpad uložený v dlouhodobých úložiscích z betonu a kovu má vydržet tisíce let, až do doby, kdy radioaktivní palivo přestane „zářit“. Ale co elektrárny a aktivní reaktory? „Když se vypaří nebo unikne voda, která ochlazuje reaktor,“ říká geolog z Michiganské univerzity Rodney Ewing, „reaktor se může rozvátit. Přitom se uvolní značné množství radioaktivity. Účinek však nebude tak strašný, jak si mnozí asi představují.“ dodává. I zde poslouží příklad Černobylu. V oblasti po výbuchu dvacet let poté nepanuje jaderná poušť, ale živoucí ekosystémy. První léta po katastrofě to bylo území myši a

potkanů, zvlčelých psů. Ale brzy se začala dařit i dalším druhům fauny. Dnes žijí na tomto území velká stáda divočáků a comeback tu zažívají i velké šelmy, například vlci. V teplejších vlhkých krajích by se příroda ujala znovu své vlády ještě daleko rychleji. Podle simulace kanadského ekologo Brada Stelfoxe by za 50 let v kanadských lesích nebylo vidět už 80 procent silnic a potrubí, do 200 let by zbylo pět procent. Tam, kde lidé vykáceli původní lesy a na jejich místě se dnes rozkládají plantáže například smrkových monokultur nebo lány kukuřice a rýže, bude obnova přírodních ekosystémů trvat déle. Některé však nebudou schopny návratu do stavu „před člověkem“ už nikdy. Zavlečené invazivní druhy obsadily pevně nová stanoviště a budou dál úspěšně bránit návratu původních druhů. Králík v Austrálii či pleveňná tráva jako sverep střechy už nepotřebují pomoc člověka, budou se dál šířit a ničit původní přírodní společenstva. Potomci domestikovaných zvířat a rostlin by také patrně zůstali už trvalou součástí ekosystémů. Vysoce zdomácnělé a vyšlechtěné druhy dobytka, pšenice, všemožné rasy psů by se zřejmě během dalšího vývoje vrátily k méně specializovaným formám. Smečky pudlů by asi po zeměkouli dlouho neběhaly, šanci mají spíš voříšci, jak soudí biolog Ronald Chesser z Texas Tech University. Naše zmizení by však nemuselo znamenat úlevu pro všechny zástupce živočišné říše, dodávají biologové. Pro některé, jako třeba gepardy či kalifornští kondori, už je pozdě, jejich populace již klesla pod kritickou mez. Vcelku však by byla bilance pro zvířecí druhy pozitivní a planeta bez lidí, ať už souš nebo oceány, by byla rozhodně pro život přívětivějším místem.

Poslední stopa - plasty

Sečteno: trvalo by nanejvýš několik desítek tisíc let, než by zcela zmizely téměř všechny stopy dnešní lidské nadvlády nad přírodou. Kdyby Zemi za dalších sto tisíc let navštívily bytosti z vesmíru, nenašly by téměř žádné známky vyspělé civilizace. Jen fosilní záznamy by prozradily masové vymírání v naší době. Na přítomnost dávno ztracené inteligentní civilizace by zřejmě upozornily kostry velkých dvoouných opic, některé spálené, některé pohřbené se zlatými zuby a šperky. A kdyby mimozemšťané narazili na některou z dnešních skládek, nacházeli by koucky umělých hmot a skla, možná i papíru. Usazeniny na dně oceánů by obsahovaly vrstvy bohaté na těžké kovy a radioaktivní prvky. Atmosféra by vykazovala přítomnost několika plynů, které se nevyskytují v přírodě přirozeně. Během několika milionů let eroze a možná další doba ledová zahladí poslední stopy. Jen vesmírem ještě možná budou putovat rádiové vlny, pomoci nichž teď hledáme mimozemské civilizace... Pokud by se pak na Zemi vyvinul další inteligentní druh - a to rozhodně není jisté - nemusel by jednou vůbec tušit, že jsme tu žili my, lidé. Země na nás zapomene pěkně rychle. A co škodliviny ve vodách, půdě a ovzduší? Miliony tun chemikálií, jedovatých či skleníkových plynů? Plasty, sklo, papír? Oxidy dusíku, síry a škodlivý příměsí ozon podle expertů vyprchají během několika týdnů. Sloučenin chloru, fosfátů, dioxidů, pesticidů a jiných jedů se bude příroda zbavovat déle. „Většinu oxidu uhličitého, který vzniká při spalování fosilních paliv, by pohltily za stovky, tisíce let oceán, ale koncentrace CO2 by ještě tisíc let zůstávala nad předindustriální úrovní,“ tvrdí Susan Solomonová, z NOAA (americký Národní úřad pro

oceán a atmosféru). Globální oteplování planety by pokračovalo. Velkou neznámou by byl osud metanu, dalšího skleníkového plynu, jehož obří zásoby čekají na dně moří a v permafrostu (trvale zmrazlá půda), který začíná tát. Nedobrovolný experiment, který napovídá, jak se rozpadá opuštěné lidské sídlo, už máme - město Pripyť u Černobylu. Postupně chátrající budovy zarůstají rostlinami, pod tlakem jejich kořenů praská beton i cihly. Zeleň útočí všude. Nikdo neopravuje trhliny ve zdi, střechy... Nicméně rozpadlé budovy a ruiny z betonu vydrží tisíce let. I zbořeně chrámy a města dávno zaniklých starověkých civilizací ukazují, že tři tisíce let je krátká doba. Stejně tak i stopy po naší civilizaci budou na Zemi patrně ještě za mnoho tisíc let...Smutná pravda je, že jakmile by lidé zmizeli z dohledu, planeta hned začne vypadat lépe,“ připouští biolog John Orrock z Národního centra pro ekologickou analýzu a syntézu v kalifornské Santa Barbaře. Příroda se dokonce rychle zotavuje. Pole a pastviny se znovu změň ve stepi, lesy z plantáží na dřevo v počínu, vrací se do nich šelmy a další divoká zvířata. Vzduch a voda se díky svým samočisticím schopnostem značnou pomalou zbavovat chemikálií a jiných škodlivin, silnice a města se začnou rozpadat v prach. Jestli by však něco bylo patrné hned, dokonce již z oběžné dráhy, tak náhlá tma. Umělé světlo, které noc co noc září z velké části planety, by zhaslo, země by potemněla.

zdroj: [Agris](#)

Kto kriess kľofašizmus?

Koncom januára sa objavilo na internetovej stránke Maticie slovenskej chválořečenie na Jozefa Tisu - prezidenta kľofašistického Slovenského štátu. Údaje to robí občianske združenie Obroda. Predtým sme tieto slová počuli od metropolitu Sokola. Ten však nepodal ďalšie vyhlásenie pre tlač, lebo ochorel. O čo sa tu vlastne jedná? Toto vyhlásenie hovorca Gavenda zahladil do stratenia. Dalo by sa tvrdiť, že eminentný záujem zmeniť historické fakty má cirkev. Tá sprvoti chcela zrušiť Benešove dekréty, kvôli ktorým prišla o majetky ako kolaborant. Slovensko sa zaradilo medzi spojencov až po SNP. Prezident Tiso údajne nevedel o deportácii Židov zo Slovenska... Dá sa tomu veriť? Cirkev tiež súrila glorifikáciu biskupa Vojtašáka, ktorého biskupát vlastnil vyše 2 000 hektárov poľa. Mal tiež svoj zákonník, podľa ktorého „spravoval“ svoje teritórium. Nekresťanský vedel postihovať svojich „poddaných“. Z jeho správania vôbec nevyžarovala kresťanská láska. Na Slovensku by už kľofašizmus vymrel, keby ho neoživovali tí, ktorí nenávideli iných, ktorí neverili v ich boha. Také podnety boli už v roku 1215, kedy Tomáš Akvinský na II. lateránskom koncile vyzýval neveriacich, alebo kacírov mučiť a napokon zabíť. Ten smäd po krvi sa staročiami nemenil. Aj to bola kresťanská láska. Tá by sa dala prirvať k fašizmu! A tak sa páni klerici neustále snažia znova zaviesť tvrdú ruku na bezvercov, iba že zabudli, že žijeme v treťom tisícročí a história ukazuje, koľkých vržd sa dopustili tí, čo verili v boha. Keby ste páni klerici každé ráno kloktali svätenu vodu, nič by nevrátilo históriu späť, ani znamených niekoľko tisícic nevinných ľudí. Vrátila cirkev majetky, ktoré zabrali po obetiach? Dejiny sa nedajú obracať podľa toho, ako sa to páči pánom čiernoprdelnikom doma, či vo Vatikáne.

O. Skrúčaný, www.komunisti.sk

-HISTORIE-

Maďarská republika rád

Demisia Károlyi-Berinkeého vlády otvorila maďarskej robotníckej triede cestu aby mohla prevziať moc. 21. marca 1919 ráno uskutočnila sa v Csepeli porada zástupcov robotníckych rád najvýznamnejších závodov a delegátov Vojenskej rady. Bolo rozhodnuté prevziať moc a oslobodiť zatknutých komunistickej predákov. V priebehu predpodulnia vedenie Sociálně-demokratickej strany prijalo návrh Bélu Kuna a Jenőa Landlera na vyhlásenie diktatúry proletariátu. Bola vyslaná komisia do zbernej väznice podpísať dokument o zjednotení oboch strán, podľa ktorého zjednotená strana - Socialistická strana Maďarska „v mene proletariátu neodkladne prevezme všetku moc. Diktatúru proletariátu vykonávajú robotnícke, roľnícke a vojenské rady. Pre zabezpečenie moci diktatúru proletariátu proti imperialismu Dohody nadviaže čo najužšie a najdôvernejšie vojenské a ideové spojenectvo s ruskou sovietskou vládou.“ V tom istom čase sa zišla aj Centrálna vojenská rada a s veľkým nadšením privítala plán vyhlásenia diktatúry proletariátu. Hneď vykonala opatrenia na uchopenie moci a prevzala riadenie polície. Keď sa 21. marca 1919 večer o siedmej hodine zišla Budapešťianska robotnícka rada, aby v mene robotníckej triedy proklamovala vyhlásenie republiky rád bolo už prakticky zabezpečené splnenie tohto rozhodnutia. Na návrh stavebného robotníka Sándora Garbaiho vyhlásili uskutočnenie proletárskej diktatúry. „Čo sme nenašli na západe, musíme nájsť na východe... Vláda podala demisiu, nemôže nasledovať nič iné ako diktatúru proletariátu,“ povedal Garbai vo svojom referáte. Dňa 21. marca vyšla výzva k pracujúcim Maďarska: „Dnešným dňom preberá proletariát Maďarska všetku moc do svojich rúk. Kapitalistická výroba prestala fungovať, robotníctvo už nie je schopné skloniť šiju do jarma kapitalistov a veľkostatkárov. Iba nastolenie socializmu a komunizmu môže zachrániť krajinu od anarchie a záhuby. Revolučná vädna rada vyhlasuje úplnú ideovú a duchovnú spätosť s ruskou sovietskou vládou a ponúka proletárom Ruska vojenské spojenectvo.“ Výzva adresovaná medzinárodnému proletariátu zdôrazňuje: „Maďarskú proletársku revolúciu postavíme pod ochranu medzinárodného socializmu, ale sme odhodlaní ochraňovať ju do poslednej kvapky krvi... Vyslovujeme aj naše úsilie a vôľu, aby sme čo najskôr mohli uzavrieť taký mier, ktorý zabezpečí mierové spoluzávanie s našimi susedmi. Nech žije svetová socialistická revolúcia!“ Maďarská republika zdedila veľkú biedu po vojne, hospodársky chaos, infláciu. V dôsledku blokady zo strany štátov Dohody vznikol nedostatok surovín. Rozpúťanie intervenčnej vojny ešte zhoršilo túto

situáciu. Politika moci rád sa zamerala na zlepšenie života robotníckej triedy a na obranu vlasti proletárov. Vláda zoštátnila podniky nad 20 zamestnancov, riadili ich vymenovaní výrobní komisári a zvolené robotnícke rady. Mimoriadna starostlivosť sa venovala výrobe najdôležitejších spotrebných predmetov a vojenského materiálu potrebného na obranu socialistickej vlasti. Zoštátnené boli veľkostatky väčšie ako 100 hektárov a miesto nich vytvorili štátne majetky zvané „výrobné družstvá“. Neuskutočnila sa však pozemková reforma, nerozdelila sa pôda po ktorej túžila väčšina chudobného a pracujúceho roľníctva. Republika rád sa všetkými možnými opatreniami snažila zlepšiť život pracujúcich. Zaviedla niekoľko dôležitých opatrení: rozšírila nemocenské poistenie na každého pracujúceho človeka, zabezpečila platenú materskú dovolenku, zorganizovala rozsiahlu akciu zameranú na rekreovanie detí. Splnená bola stará požiadavka robotníckeho hnutia: bol zavedený osemhodinový pracovný čas a dvojtýždňová platená dovolenka. Znížilo sa nájomné v malých bytoch a zvýšili mzdy o 25%. V roľníckych družstvách zvýšila o 60% podiely poľnohospodárskych nádeníkov a břešov, ktorí predtým žili vo veľmi biednych podmienkach. V hospodárskej a sociálnej politike republiky rád sa zreteľne prejavili princípy a ciele socializmu. Na poli kultúrnej revolúcie sa uskutočnili tieto opatrenia: zoštátnenie cirkevných škôl, bezplatná povinná školská dochádzka mládeže do 14 rokov, komisariát pre školstvo pod vedením Györgya Lukácsa vypracoval koncepciu socialistickej sústavy vzdelávania: predškolská dochádzka pre 4-5 ročné deti - základná škola pre 6-14 ročné deti - gymnázia, odborné stredné školy a priemyslovky pre 15-18 ročné mládež. Mimoriadne úsilie sa vynakladalo na modernizáciu vysokoškolského a univerzitného vzdelávania. Veľké úspechy sa dosiahli pri šírení poznatkov a osvetly. Republika rád vzala do spoločného vlastníctva aj kultúrne hodnoty. Vytvorená bola jednotná knižničná, archívna a múzejná sieť. Obrovské množstvo umeleckých pokladov bolo sprístupnených v galériách, uskutočnilo sa množstvo vedeckých a umeleckých prednášok, rástla produkcia kníh a časopisov. Najlepší predstavitelia inteligencie pomáhali rozvoju kultúrnej revolúcie v rozličných oblastiach. Podobne ako slovenská republika rád aj Maďarská republika rád zahynala pod náporom intervencie zo strany imperialistických mocností dohody. Rovnako ako mnoho pokusov o spravodlivejšie usporiadanie spoločnosti bola kruto potlačená. Aj toto je jeden z príkladov kapitalistického barbarstva, ktorého príklady môžeme pozorovať aj v dnešnom svete. Je na nás v akom svete chceme žiť. Ľudstvo má dve možnosti voľby:

SOCIALIZMUS ALEBO BARBARSTVO!

-Bubo-

Zitřek-občasnik levicov šmyšlející mládeže Československa

Vyšlo: 1.3.2007, počet výtisků: 100, šéfredaktor: Saša, redakční rada: Bubo, Vasilij, Radim, Saša, Moravák
Redakce ne vždy souhlasí s názory mimoredakčních autorů.

Kontakty: Tel: 737669717, 723027287, zitrek.redakce@seznam.cz, www.zitrek.ic.cz